

MANTISSA.

Inscriptiones, quae hac mantissa continentur, repartae sunt omnes fere, ex quo ex Italia discessi (mense Maio a. 1927), prope forum Ostiense, praecipue in thermis ibi nuper effossis. Textus liberaliter mihi praebuerunt, ut supra dixi, permittente G. Calza effossonis praefecto Kristoferson et Kleberg, qui una cum illo munus editionis principis curandae suscepserunt (*Not. d. sc. 1929*); titulorum gravioris argumenti imagines luce exprimendas mea causa curaverunt Greifenhagen et Kristoferson. — Fragmenta quaedam iam a me ipso vere anni 1927 descripta et primum supra suis locis collocata illinc sustuli et in hac mantissa posui, ut quae cum novis fragmentis coniungi possint; fragmenta, quae dedi sub n. 5348, nunc demum, postquam titulus n. 5347 luci redditus est, componere et supplere potui.

5320 tabula marmorea marginata, ex compluribus fragmentis composita, $0,97 \times 0,605 \times 0,03$; litterae rubricatae (folia v. 4 fin. 7 fin. colore rubro picta sunt).

Descripsi ad imaginem photographicam. Kristoferson l. c. Fragmentum unum iam descripsoram a. 1927 (Calza *Not. d. sc. 1927* p. 398 n. 41).

6 in. primum punctum in rasura.

2 sq. cf. supra p. 574b, infra ind. XII. — Etiam titulus supra n. 254 permissu curatoris alvei et riparum Tiberis positus est, ab eodem ut videtur lenunculariorum corpore (v. 3 vix dubium quin fuerit *treiectus* [*Luccii*]). — De Ti. Iulio Feroce curatore alvei Tiberis sub Traiano cf. *Pros. imp. Rom.* II p. 190 n. 202. *RE* IV c. 1793; X c. 586 n. 228.

5321 tabula marmorea ex multis fragmentis composita ($1,06 \times 0,75 \times 0,025$), litteris bonis.

VICTORIAE AVG
SACRVM
PECVNIA PERACTAS

Descripsi ad imaginem photographicam. Kleberg l. c.

3 agitur sine dubio de aliquo opere publico; eclipsis q. d. verborum eo mirior est, quod titulus integer videtur esse.

5322 tabula marmorea marginata, ex multis fragmentis composita ($1,075 \times 0,37 \times 0,028-0,02$), litteris bonis.

DRVSO CAESARI TI F AVGVSTI N 4
DIVI IVLI PRO N PONTIFICI 3
POT NYMPHODIL VIATOR 3
ET AVGVSTALIS POSVIT. 2,5

Descripsi ad imaginem photographicam; de punctis mihi non ubique constat. Kristoferson l. c.

3 in. supplendum videtur, ut editor proponit, *Pot[hus]*; vocabulum *viator* igitur vix pro cognomine, sed pro munere habendum est. Ad vocabulum *viator* spectavisse puto nomen fortasse adiectivum, quod periit v. 4 in. Proposuerim [*tribuni*]c(ius) (cf. supra n. 4486a); sed obstat, quod editori v. 4 in. videtur fuisse *G*, non *C*.

Titulum positum esse ante a. p. Chr. 44, quo anno Drusus quaestor factus est (Dio LVI 25, 4), monet editor.

5323 fragmentum tabulae marmoreae marginatae ($0,64 \times 0,68 \times 0,06$).

SER · SVLPICTO	6
GALBAE · IMP	5
DECVR · DEC	5
reto	
PVBLICE	3,7

Descripsi ad imaginem photographicam. Kristoferson l. c.

5324 fragmentum tabulae marmoreae marginatae ($0,58 \times 0,34 \times 0,05$). ipsum in quattuor partes fractum.

PLOTINAE	
AVGVSTAE	
IMP · CAESARIS	
AN	

Misit Kristoferson, qui ed. l. c.

4 vestigia litterarum AN agnoscere sibi videtur Kr.; fortasse [Nervae Trajan[i] cet.

5325 fragmentum, $0,245 \times 0,355 \times 0,08$.

imp. CAESARI diui	
trAIANI partichi fil.	
diui NERVAE Nep. traiano hadriano	3
aug. pONT·MAx. trib. pot. -- cos. --	3
VSA D	4
SV	

Misit Kristoferson, qui ed. l. c.

Fortasse coniungendum cum fragmento supra n. 94. — 5 videtur esse nomen eius — sive viri sive feminae —, qui titulum dedicavit.

5326 tabula marmorea marginata ($2,20 \times 0,88 \times 0,04$), in complures partes fracta.

DECVRIONVM · DECRETO
IMP · CAESARI · T · AELIO HADRIANO · ANTONINO · AVG · PIO P · P
ET · DIVAE · FAUSTINAE OB INSIGNEM EORVM CONCORDIAM
VTI QVE IN ARA VIRGINES QVAE IN COLONIA OSTIENSI · NVBENT
ITEM MARITI · EARVM SVPPLEMENT

Descripsi ad imaginem photographicam (de punctis mihi non ubique constat). Kristoferson l. l.

Ad hunc titulum interpretandum adhibenda esse videt editor ea quae refert Dio LXXI 34, 4 de honoribus post mortem Faustinae minoris a. 176 decretis: τῷ δὲ Μάρκῳ καὶ τῇ Φαυστίνῃ ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ ἐν τῷ Ἀφροδισίῳ τῷ τε Ρωμαίῳ εἰκόνᾳ ἀργυρᾶς ἀνατεθῆναι καὶ βωμὸν ὁρυθῆναι καὶ ἐπ’ αὐτοῦ πάσας τὰς κόρας τὰς ἐν τῷ ἀστεῖ γαμουμένας μετὰ τῶν νυμφίων θύειν. Ex titulo Ostiensi videtur concludi posse iam Faustinam maiorem (defunctam inter mensem Decembrem a. 140 et mensem Iulium a. 141, cf. *Pros. imp. Rom.* I p. 77) eundem honorem adeptam esse, sicut etiam puellae Faustinianae bis institutae sunt (v. supra n. 4450 not.), Ostienses autem exemplum senatus Romani secutos esse.